

உ
சிவமயம்.
கணபதிதுணை.
அளகாபுரி
ஸ்ரீ மீனாகுசிசந்தரேசுரர்
திருவிரட்டைமணிமாலை.

இ து
ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள் மாணாக்கர்
காரைக்குடி ராம. சோ.
சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்
செய்யப்பெற்று

ஷெயூர் ஸ்ரீமீனாகுசிசந்தரேசுரர்கோயில் திருப்பணி
தமது சொந்தமாகவேசெய்து நித்தியபூஜாதிகள்
நடத்திவருகின்ற

அரு. அள. அளகப்பெட்டியாரவர்களால்

சிதம்பரம்
ஸ்ரீ குஞ்சிதசரணம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விபவஸ்ர மார்கழிமீ றுஉ

செவ்வாயம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

—(0)—

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருள் ஒருவர்

காரைக்குடி நா. முருகப்பெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னு ரளகைமன் மீனாட்சி சுந்தரர் பூங்கழற்குத்
தன்னூரி னாற்சே யிருமணி மாலை தனைப்புனைந்தான்
முன்னு வுயர்தவஞ் செய்தரன் பூசை முதிர்ந்தோளிரும்
என்னூரி யன்சொக்க லிங்கமெய்த் தேசிக னோர்பெறவே.

சா.வி.நா. பி.பி.பி.

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

உ

சிவமயம்.

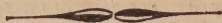
மகாகணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அள்காபுரி

ஸ்ரீ மீனாக்கிசுந்தரேசுவரர்

திருவிரட்டைமணி மாலை.

பூமே வளகா புரியங் கயற்கண்ணி
தாமே வருட்சோம சுந்தரர்க்குப்—பாமாலை
அற்பகமே விப்புனைவா னுங்கருளுந் தேங்கமல
கற்பகக ணேசன் கழல்.

திருவழுதி நாட்டிற் நிகழ்வை சியர்வாழ்
தருபலநல் லூர்களின்மேற் சால்பு—பெருகும்
அளகா புரியில்வா ழங்கயற்கண் ணம்மே!
வளனார் திருவருள்செய் வாய்.

(க)

வாய்மை முகம னிதுவிது வாமென மன்னுணர்ந்தே
தூய்மை நெறிநின் றுலகுப நான்மறை சொற்றருணி
ஆய்மை யிலருமெய் தேர்துயத் தேற்றினை யாதியந்தம்
தூய்மை யளகையில் வாழ்சோம சுந்தர தற்பரணே.

(உ)

இதன் கருத்து:—தற்பரனே, உலகர் மனமையா தொரு மித்து உண்மைஇதுஉபசாரமிதுவென்றுணர்ந்து சுத்தமார்க்கத்தினின்றுபதற்காகவே நான்குவேதங்கள் கூறியருளியநீ அவ்வாறு ஆராயமாட்டாதவரும் அவ்வுண்மை தேர்ந்துய்யும்படி, முதலில் “அக்கினிமீனே” என்பது முதலிய வாக் கியங்களாலும், மேலும் பற்பலிடங்களில் ஸ்ரீருத்திரமுதலியவைகளாலும், முடிவில் “சிவஏகோதீயேய:” என்பது முதலிய முடித்துவிளக்கும்வாக்கியங்களாலும் சிவனொருவனே, பசுபதியாகிய ஆண்டவன். இதுவே உண்மை என்பதும், பிரமவிஷ்ணுவாதீயதேவர் யாவரும்பசுக்களே. அவனடிமைகளே. அவரவர்க்குஆங்காங்குக்கூறும் பரத்துவங்கனெல்லாம் அவரவர்தகுதிக்குரிய அதிகாரங்கொடுத்து நியமித்துவைத்த சிருட்டியாதி உத்தியோகநிலைமட்டில் உயர்த்திக்கூறிய உபசாரமே என்பதும் தெளிவித்தனை என்பதாம்.

ஆய்மை—ஆராயுந்தன்மை. தாய்மை—தாய்போலு மினியதன்மை. அதனைச்செய்யுஞ் சோமசந்தர என்க. (உ)

தற்பரன்வா மத்தமர்ந்து தண்ணருளே யாவர்க்கும் அற்பகல்செய் யங்கயற்கண் ணம்மையே—முற்பகனோன் பில்லாதே னாயினுமீர்த் தின்னருள்செய் வாய்பொழிவிற் செல்லா ரளகையா சீ. (ங)

சீதம் மலர்ப்பொழில் பெய்தேன் வினைநிலஞ் சென்றுதனி ஓதுசற் பாத்திரத் திற்செய் கொடைஞ் ரொழுக்கிலக்கும் மேதகு சீரள கைச்சோம சந்தரன் மென்கமல பாதம் மகிம்புறம் போற்றுள் சேர்வர் பாகதியே. (ச)

இ-து. தேனானது, நெல்லை விளைவித்து அத்
தொழில் செய்தார்க் குதவுஞ் சற்பாத்திரமாகிய வயலிற்
சென்றுதவி, நற்கொடைஞர் ஒழுக்கத்தை விளக்குகின்ற
அளகைச்சந்தரேசர்பதம்போற்றுபவர் மேலானபதவிகளைப்
பெறுவரென்பதாம். அத்தேனின், செயல்போலக்கொடையா
ளரும் தமதுபொருள், வஞ்சமில்லாத உத்தமரிடஞ்சென்று
அவர்க்கும் அவரால் அவர்போன்ற உத்தமார்க்கும் உதவியாம்
படி செய்தலே நற்கொடையாம். வஞ்சவேடங்காட்டிவாக்கு
விசாலத்தால் மயக்கும் அதர்மார்க்குதவும் பொருள் அவர்
செய்யுந்தீமைக்கெல்லாஞ் சாதகமாய் அத்தீமையால் உலகுக்
கும் இடர் விளைக்குமாதலாற் கொடையாளர் நன்காராய்ந்து
உண்மைதெரிந்தே நல்வழியிற் செய்யவேண்டுமென்க. (ச)

பரைசிவைம கேசை பகவதிப வானி
வரைசுதையு மாதேவி வாமை—யுரையளகை
யம்பதிவா முங்கயற்கண் ணம்மைதுணைத் தாண்மனமே
நம்பதிக வாழ்வா நமக்கு. (ரு)

நமவென் பொருணினக் கேயுரித் தேனையர் நண்ணிலரென்
றமையமெய்வேதஞ்சொல்வாய்மையையாருமறிந்துய்யுமா
விமைநம முத்திரை யாற்பர தந்தெருட் டின்புணர்ந்தாம்
எமையருள் வாயள காபுரி வாழ்சந்த ரேசரனே. (சு)

இ-து. அளகாபுரிவாழ் சந்தரேசரனே, நமஸ்கா
ரம், எத்தேவர்க்கும் மேலாய மகாதேவனாகிய சிவனொரு
வனுக்கே உரியது. அதனை மற்றைத்தேவர் வசிக்கும் ஆற்ற
விலராதலால், பிறர் பிறதேவரை நமஸ்கரித்தாலும் அந்நமஸ்

காரமெல்லாம் அத்தேவர்களாற் சிவனிடமே சேர்க்கப்படும். இதனை வேதம் “நமசேஷ” என்று சிவனொருவனையே கூறுதலாலுந் தெளியலாம். இவ்வுண்மையை யாவரும்றிந்துய்யும்படி எம்மதத்தர்க்கும் பொதுவாயுள்ள பரதசாஸ்திரமும்பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்களை அவரவர் ஆயுதாதி முத்திரையால் விளக்கிச், சிவனொருவனையே சிரமேற் கூட்டும் நமஸ்காரமுத்திரையால் விளக்குகின்றதென்றிவ்வாறு ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கும் இன்பநெறியுணர்ந்து உன்னையேபற்றிநிற்கும் அடியேங்களுக்கு அருள்வாய் என்பதாம். (சு)

நேயமிக மான்முதலோர் நின்னாதற் போற்றுமதற்கேயவே பொன்வாணி யேனையர்நின்—நாயபதம் நேர்ந்திறைஞ்சிக் கற்புரிமை நேர்விளக்க வாழளகையார்ந்தகயற் கண்ணீ யருள். (எ)

இ-து. விஷ்ணுவாதி சகல தேவரும் பாம்பதியாகிய சிவனொருவனையே போற்றிவாழ்தலால் அதற்கிசைய அத்தேவபத்தினிகளாகிய இலக்குமிமுதலோர், சிவபத்திநியாகிய உன்னைப் பணிந்துபோற்றி நாயகர் கருத்துக்கிசையவே நாயகிகள் செய்யவேண்டுமென்னுங்கற்புரிமைவிளக்க அவர்கள் பணிகொண்டுவாழுகின்ற அங்கயற்கண்ணீ! அருள் என்பதாம். (எ)

அருளே யிடத்தொரு மாதெனக் கொண்டரு ளண்ணின்னைப் பொருள்சேர மாறொழு நற்பதி பற்பல பொற்புறலுந் தெருளா தரிபதி யென்பார் வினைவலி தீர்வெளிதோ மருளார்க் கருளா லகச்சந்த ரேசுர மாமணியே. (அ)

இ-து. மருளாதவர்க்கு அருள்கின்ற சுந்தரேசுரனே விஷ்ணு உன்னைப் பூசித்து வாழ்வுபெற்ற பற்பல தலங்கள் பொலிவுற்று விளங்குதலையும் தெளியாமல் விஷ்ணுவைப் பரம் பொருளென்பவர் தீமை எளிதில் நீங்குமோ என்பதாம். (அ)

மணியினொளி பூமணம்போன் மாதேவ நாம
குணியி னிடனார் குணமே—பணியுயிரோர்ந்
துய்ய வருண்மேனி யுற்றளகை வாழ்கயற்கண்
ணையுனை வேண்டன்மிகை யாம். (க)

இ-து. மகாதேவ நாமத்தையுடைய குணியாகிய சிவனிடத்தார்ந்த அவனதருளாகிய குணமே, உயிர்களுய் யவே அருளால்மேனிகொண்டு விளங்குகின்ற உன்னை எங்களுக்கு அருளுக என்று வேண்டுதல் மிகை என்பதாம். (க)

ஆவிக ளோர்ந்துய வேமறை யோதினை யம்முறையே
சீவருண் டென்பது தேற்றவு மரவி செகம்பொயென்றே
நாவறை வார்சிலர் நாமே பிரமம் நவில்குவரப்
பாவரை நீத்துய் வருள்வா யளகைப் பதிமுதலே. (க)

இ-து. அளகைப் பதிமுதல்வனே! சீவர்கள், விதி விலக்கறிந்து விலக்குநீக்கி விதிவழிஒழுகி உய்தற்காகவே வேதாகமங்களை வெளியிட்டருளினை. வேதாகமங்களிருப் பதுகண்ட அம்மட்டிலேயே ஒதி உய்யும் சீவர்களிருப்பதும் செவ்வே தெளியலாம். இதுவும் நோக்காமல் பிடித்ததே சாதிக்கும் முருட்டுப்பிடிவாதத்தால் சிலர், சீவரும்பொய்; சீவரிருந்துவாழுஞ் செகங்களும்பொய், சீவர்க்கருளும் நச

அ

ஸ்ரீமீனாகுபிகந்தரேசுரர்

னும் பெரய்யென்று நாவேகுறுந்தடியாக வாய்ப்பறையறை
வர். அம்மட்டிலுமமையாது நாமேபிரமம். சுவர்க்கம், நரகம்,
பாவம், புண்ணியம், பந்தம், மோக்ஷமெல்லாம் பொய்யே.
நாம் எதைச்செய்யினும் அப்பலன் நம்மைச்சேர்வதில்லையெ
ன்றுகூறி இஷ்டப்படி உண்டுசுகித்துத் திரிகின்றனர். இப்
பாவிகள் வஞ்சனையிலகப்படாமல் தூரத்தேநீங்கியுய்யும்படி
அருள்க என்பதாம். (க௦)

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர்தம் மோமறுத் துய்வான்
திதலைச்செய் பூண்முலைமா தேவி—விதலைமுடி
நின்னாதன் பாங்கமரு நின்னுருவை—மன்னளகை
அன்னையென் னுட்பதிப்பா யாண்டு. (க௧)

விதலை—விது, அலை. அவை மதியும் நதியுமாம்.

பதிபசு பாசமெய் யென்றுவே தாதி பலகலைசொல்
இதமுண ரார்சில வேதாந்த மோதுவ ரிக்கருத்தோர்
விதியிலர் யாவும்பொய் நாமே பிரமமென் வீணர்செயல்
அதமுற வேயருள் வாயள காபுரி யங்கண்ணனே. (க௨)

இ-து. அங்கண்ணனே, சிலர், வேதவேதாந்தாதி
பற்பலநூல்களும் பதிபசுபாசமுப்பொருள்களும் மெய்யே
என்றுகூறும் நன்மையை உணராதவராய், எல்லாம்பொய்யே
பிரமம் ஒன்றேமெய் நாமேபிரமம் என்று நிரூலம்ப முதலிய
சிலவேதாந்தங்கள்கூறுவர். அவ்வேதாந்தங்களின் உண்மைக்
கருத்துணரும் நல்லுழில்லாராதலின், அவ்வீணர் செயல்
நீங்கி உய்யும்படி அருள்வாய் என்பதாம். நிரூலம்பாதி உப

சாரவேதாந்தங்கள், முப்பொருளும் மெய்யே என்று கூறு
கின்ற உண்மை வேதாந்தங்களை மறுத்துக்கூறுவனவல்ல.
கீழ்க்கீழுள்ள தேகேந்திரியாந்தக்கரணத்தி சடப்பொருள்க
ளையே பிரமமெனப்பற்றி நிற்கும் அற்ப அறிவினர்க்குத் தத்
துவம் (௩௬)ம் கடந்து அதீதமாய் நிற்கின்ற நிர்மலசித்துப்
பொருளேபிரமமென்றுள்ளபடிகூறினால், அவர்கள்நிற்குநிலை
க்கு அதிதூரமாதலால் எட்டிப்பிடிக்கமாட்டார்கள். அவரறி
வினளவுக்குத் தக்கபடி அச்சடப்பொருள்களுக்குமேல் அடு
த்துநிற்குஞ் சீவனாகிய சித்துப்பொருளைப்பிரமமெனக் காட்
டினாற்றான் எட்டிப்பிடித்து மேலேறிவருவாரென்னும் நோக்
கத்தால், சீவர்களாகியநாமேபிரமமென்று கூறினஉபசாரமே
யன்றி உண்மையன்றென்க. (கஉ)

அங்கயல்போ லாவியுய வாரருள்செ யங்கண்ணி
சங்கரிம னோன்மணியெந் தாய்தருண—மங்களைநீ
யாதலின லாகமுயிர்க் காம்பிணிதீர்த் தம்புயப்பூம்
பாதநிழல் வாழ்வருள்வாய் பார்த்து. (க௩)

பார்த்தன் வழிதி வனசார் சாக்கியர் பாற்குழைந்தே
யீர்த்தடி யும்பொறுத் தாரருள் செய்தனை யீதுணர்ந்துஞ்
சீர்த்தமெய் யன்பில நென்செய்வல் யாவுந் திருவருளே
தார்த்த மிடற்றள காபுரி வாழுமுக் கட்கரும்பே. (க௪)

கரும்பினுமின் சொன்மீனக் கண்ணம்மே நாயேன்
இரும்பினும்வன் நெஞ்சுடைய னேனும்-விரும்பியெனை
யீர்த்தருள்வதுன்கடனா*மின்ன துதாய்சேய்முறைத்தாஞ்
சீர்த்தவள கேசையருள் செய். (க௫)

*இன்னது—இவ்வாறு அடியேனைவலிந்திழுத்தருள் வது; தாய் சேயினிடத்து இரக்கமிகுதியால் வலியவந்தருளு முறையினதேயாமென்க. (கரு)

செய்தவத் தாலோர் தனதற் களகைத் திருவருணீ உய்தன வைசியர் பல்லோ ரவனிலு மோங்களகை எய்தல்பன் மாண்பின தென்றே யமரள கேசசிவ மைதழை கண்டமெய் வாழ்வுடி யேற்கு வழங்குகவே. (கக)

இ-து. தவஞ்செய்த ஒருகுபேரனுக்கு வடதிசை அளகாபுரிச்செல்வமளித்த நீ, பற்பல தருமங்கள் செய்துய் கின்ற மகுடதனவைசியர்களாகியபலகுபேரர்களிருந்து அவ னிலும்மேலாய் ஒங்குகின்ற தென்றிசை அளகாபுரியில் நாம் வசித்தலே பலவித மாண்பினதென்று வசிக்கின்ற இவ்வள காபுரி யீசனே! சிவனே! நீலகண்டனே! அடியேற்கு மெய் வாழ்வு வழங்குக என்பதாம். (கக)

வழுத்துலகுக் கெல்லாமோர் மாதாநீ வாய்மை ஒழுக்கறிஞர் மேன்மேற்சென் றுய்வ—ரமுக்கொழியாத் தீயேனீ யோட்பினலாற் சென் றுய்வ தெங்களகைத் தாயே யருளா தரித்து. (க௭)

இ-து. அளகாபுரியில்வாழந் தாயே நீ சர்வலோ கங்களுக்கும் ஒரே மாதா. சர்வசீவரும் உன்பிள்ளைகளே. அவருள்ளும் நல்லொழுக்கமுள்ள ஞானிகள் உன்னருளைப் பெற்றவர்களாதலால் அவர்கள் மேன்மேற் சென்றுய்வர். மேலுமவர்களுக்கருளுதலைக் காட்டிலும் மலவழுக்கு நீங்கப் பெருத தீயவனாகிய அடியேனுக்கு அருளுதலே உன் இரக்

கக்குணத்துக்கு அழகாம். அடியேன் உனதுசொருபநிலை யறிந்துவந்தடைதற்குரிய அறிவில்லேன். நீயே இரங்கியரு ளினுலன்றி உய்வதெப்படி? ஆதலால் அடியேனை ஆதரித் தருள்வாய் என்பதாம். (க௯)

தரணியிற் பஹலந் தீர்த்தம்பல் லாழிமுற் சார்ந்தனசீ வரையுய் வுறுத்துதற் கென்பது மோர்கிலர் மான்மிக்குநாம் பிரமமற் றென்றிலை யென்பா ரவர்நிலை பேர்த்தருள்வாய் திரமன் னளகையில் வாழ்சோம சுந்தர சிற்பரனே. (கஅ)

இ-து. நிலைபெற்ற அளகாபுரியில்வாழ் சோமசுந்த ரனே, பூமியில் பற்பல தலந்தீர்த்த மூர்த்திகள் பல்லாழிக ளுக்கு முன்னரே இருந்து விளங்குகின்றன. சீவர்களும் எப்போதுமிருத்தலாற்றான் அவர்கள் வழிபாடுசெய்துய்தற் காகவே அவைகளிருக்கின்றன என்று நேரிலுந்தெனியலாம். நாமே பிரமம் சீவர்கள் மூர்த்திதலந்தீர்த்த முதலிய ஒன்று மில்லை எல்லாம்பொய்யேயென்று வம்புபேசும்மாயாவாதிகள் நிலைகளை நீக்கியருள்வாய் என்பதாம். (கஅ)

சிற்பரன்பா லொத்திருந்து சீவர்க் கருள்கெனுமின் சொற்புகலு மாதேவீ தூயளகை—யிற்பரவும் அங்கயற்கண் ணம்மே யடியேங்கட் கென்றுநின தங்கமலத் தாட்கன் பருள். (கக)

இ-து. சிற்பரனிடத்தில் அவன்வடிவுக்கு ஒத்த வடிவுடன் எப்போதுமிருந்து எம்பெருமானே நமதுபிள்ளை களாகிய சீவர்களுக்கு அருளுக என்று இனியமொழிகூறு கின்ற உமாதேவீ உன்திருவடிக்கண்பே எப்போதும் அருள் என்பதாம். (கக)

அருளே புரிதி யளகேச வோர்ந்து மலக்கண்மிகு
மருளா லருள்கென வேண்டுது மேழைய மற்றதுநீ
தெருள்வாய்மிகையென் றொறுக்கினுமய்துந்திருக்கரத்தால்
திருவாழ் வுறவனைப் பாய்மீண்டு மீதுன் றிருவருளே. (உ௦)

இ-து. அளகாபுரியில் வாழும்சேனே, நீ எப்போ
தும் சீவர்க்கு அருளே புரிகின்றாய். இவ்வுண்மை நன்குண
ர்ந்தும் அடியேங்கள் அறிவிலாத ஏழைகளாதலால் துக்க
மிகுதி சகிக்கமுடியாத மயக்கத்தால் எங்களுக்கு அருள்வா
யென்று வேண்டுகின்றோம். இவ்வுண்மை நீ அறிவாய்.
ஆயினும் ஒருவாறு அடியேங்கள் வேண்டிக்கொள்வது மிகை
என்று ஒறுத்தாலும் மீண்டுந்திருக்கரத்தால் எடுத்தனைத்
தருள்வதுன்கடமையேயாதலால் அதனாலும் உய்தியேபெ
றுவோம். இது உனது திருவருளேயாமென்பதாம். (உ௦)

அளகையம் ரங்கயற்கண் ணனைசுந்த ரேசர்திரு வருள்கள் வாழி
இளகருள்செய் தன்னவர்வீற்றிருந்தருளுந்திருக்கோயிலினி துவாழி
பளகிரியத் தளிசெய்து பகர்பூசை நடத்தளகப் பன்சீர் வாழி
வளநிறைவை திகைசைவ மார்க்கசிவ சாதனங்கண் மன்னி வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிரட்டைமணிமாலை

முற்றிற்று.

